

Organisering af viden i Dansk Musik Tidsskrift

En analyse af tidsskriftets genrerepertoire og dets konsekvenser for informationssøgning

Af Kirsten Kirkegaard Moe

Abstract

Med udgangspunkt i den nordamerikanske genre-teori undersøges det, om en genreanalyse af et givent medie kan hjælpe brugere til at forudse, hvilke typer af information man kan forvente at finde i det pågældende medie, her et tidsskrift, og dermed, om det indeholder potentielt anvendelig viden for brugeren. Der foretages en analyse af Dansk Musik Tidsskrifts (DMT) genrer. Herudfra ses, at DMT har et genrerepertoire, som udvikler sig over tid, og at der sker en gradvis typificering af genrerepertoiret. Det udledes at DMT i højere grad producerer og organiserer viden om det 20. århundredes musikliv end om selve den klingende musik, og således primært kan bruges som kilde til informationer om musikkultur. Det konkluderes, at det med en genreanalyse er muligt at indkredse et givent medies 'informativens' i form af, hvilken type viden det kan anvendes som kilde til.

Indledning

I det moderne videnssamfund er der behov for alle tænkelige hjælpemidler til at filtrere den overflod af informationer, som skyller ind over os fra alle sider. Denne artikel er et konkret eksempel på, hvordan man kan anvende en genreanalyse indenfor et specifikt medie, her tidsskriftmediet, til at danne sig et billede af, hvad tidsskriftet kan anvendes til og hvilken type informationer det indeholder.

Genrestudier beskæftiger sig med, hvordan forskellige teksttyper forstås og bliver genkendt i menneskelig kommunikation. Genrebestemmelse er en instinktiv kategorisering af en tekst udfra tidligere erfaringer med lignende tekster (Palsbro, 2003:97). En genreanalyse afdækker således hvilke tekster, der – pga. nogle fællestræk og pga. de aktiviteter, situationer og den sociale kontekst, hvori de anvendes – grupperer sig sammen, dvs. genrens kommunikative formål analyseres.

Genrer er med til at styre de involverede, interagerende menneskers forventninger og kommunikative handlinger, og bidrager dermed til at organisere og strukturere viden (Palsbro, 2003). Hvis man kan afdække en standardiseret praksis for måden at organisere viden, kan inddelingen i genrer således hjælpe brugere, da inddelingen medfører genkendelighed og forståelse og skaber en genvej, idet brugerne på forhånd kan have en fornemmelse af, hvad han/hun kan forvente af den pågældende tekst, og hvordan den skal vurderes. Samtidig kan viden om genrer

Kirsten Kirkegaard Moe, cand.scient.bibl.,
kirsten.k.moe@gmail.com

hjælpe forfatteren med, hvordan han bedst muligt får sit budskab ud (Bazerman, 1994:79). En genreanalyse kan således også kaste lys over en genres evne til at formidle viden. Ved at kortlægge en genre, kan man som informationssøger blive klar over, hvilken type viden man kan forvente af tekster, som indgår i denne genre.

Som empirisk case er valgt Dansk Musik Tidsskrift (herefter DMT). DMT har eksisteret siden 1925, og er i dag en vigtig kilde til historieskrivning om ny musik i Danmark i det 20. århundrede (Beyer, 1999-2000(7)).

Med baggrund i ovenstående søger denne artikel at udlede, hvilke typer af viden DMT producerer og organiserer, ved at undersøge tidsskriftets genrerertoire, og se på hvordan det har udviklet sig over tid. En sådan genreanalyse kan nemlig klarlægge, hvad man som informationssøger kan bruge DMT til, og dermed, hvad man i en informationssøgningssituation kan forvente af DMT.¹

Tidsskriftet DMT tæller (pr. juni 2007) 627 numre fordelt på 81 årgange. Foruden at eksistere i papirform er tidsskriftets tekster desuden tilgængelige online via Det Virtuelle Musikbibliotek (herefter DVM), hvor samtlige numre af DMT er tilgængelige via en database, hvori man kan søge på fritext, forfatter, titel, årstal og teksttype. Det er udelukkende teksten, der er skannet og ikke et billede af hver enkelt side, der er tilgængelig herigennem. Således er diverse nodeeksempler, billeder, andre illustrationer og deres sammenhæng med teksterne kun mulige at se i papirudgaven, ligesom annoncer heller ikke kan ses online. I øvrigt viste der sig at være en del fejl i DVM, bl.a. hele numre, som mangler i onlineversionen. Til undersøgelsen er der således anvendt en kombination af de to adgangsmuligheder til kildematerialet. Henvisninger er til papirudgaven af DMT.

Indledningsvist er der foretaget et overordnet genemsyn af tidsskriftets 81 årgange, hvor særlige jubilæumsnumre og andre specielt interessante årgange er blevet identificeret. Herefter er der foretaget en grundig gennemlæsning af disse, samt af samtlige numre i hver niende årgang, dvs. 1925-26, 1934, 1943, 1952, 1961, 1970, 1979-80, 1988-89, 1997-98 og 2006-07, for at få et indtryk af udviklingen over tid i faste intervaller. Ved at vælge hver 9. årgang har det været hensigten at få et tilfældigt, men dog syste-

matisk udvalg af årgange og at undgå overrepræsentation af jubilæumsårgange, der fx med særnumre e.l. kunne tænkes ikke at være repræsentative for det typiske tidsskriftnummer. Valget af hver niende årgang skyldes desuden, at tidsskriftet, med sine 81 årgange på undersøgelsestidspunktet, derved ville blive inddelt i ni lige store tidsintervaller, som skulle danne grundlag for at undersøge tidsskriftets udvikling over tid.

Ved gennemlæsningen af årgange er der bl.a. identificeret genrer, kigget på indholdsmæssigt fokusområde og på mængden af forskellige typer stof for at danne en indgående indsigt i hele årgange. Desuden er der foretaget en række søgninger i DVM og lavet et statistisk skema over mængden af genrer brugt dels i hver niende årgang og dels hver 9-års periode, for at få et overordnet overblik i ændringer i anvendelsen af genrer over tid. Det statistiske skema kan ses i bilag 1.

I artiklen er der anvendt to forskellige former for henvisninger. Litteraturhenvisninger er foretaget som parenteshenvisninger, mens henvisninger til eksempler fra kildematerialet fra DMT er foretaget som slutnoter for at forstyrre hovedteksten mindst muligt. Samtidig er slutnoterne anvendt til enkelte uddybende kommentarer.

I det følgende skitseres moderne genreteori kort. Herefter præsenteres undersøgelsens case, DMT, og analysen af tidsskriftets genrerertoire, hvor dets genrer præsenteres og diskuteres. Sidste afsnit indeholder artiklens konklusion.

Genreteori

I genrestudier studeres det, hvordan kommunikation er organiseret af mennesker og teksttyper. Når man ser en tekst, leder man efter dens formål og forventer at finde noget der kan identificere, hvad det er for en type tekst og hvad den skal bruges til. Genrerne skaber forventninger om genkendelse, og kommer derigennem til at fungere som skabelon for social interaktion, der sikrer denne genkendelse. Herigennem kan genrer være med til at organisere viden.

Genrebegrebet har rødder helt tilbage til antikkens inddeling i litterære genrer som komedie og tragedie, men begrebet har udviklet sig, og i dag bruges det

som en måde at kategorisere og analysere kommunikationen mellem mennesker i hverdagslivet.

Genrer og brugen af dem i hverdagen er noget man har en intuitiv forståelse af. Når først man har lært det ord, der karakteriserer en genre, opfatter man i den almindelige kommunikation mellem mennesker, gennem eksempler på genren, hvordan og om hvad den bruges, uden at skulle undervises i at bruge den (Devitt, 2004:8-9), på samme måde som man tilegner sig sit modersmål.

Tidligere genreteorier har generelt primært beskæftiget sig med klassifikation, form og tekstuelle fællestræk. Traditionelle syn på genrer har været opdelt i dikotomier: form versus indhold, individet versus samfundet. Nyere genreteorier anser nu de tidligere dualismer nærmest som dialektiske, som noget der er integreret i hinanden (Devitt, 2004:5-6).

Den nordamerikanske tradition, som er den ene af de to primære grene indenfor moderne genreteori, er stærkt influeret af Carolyn Miller, som har en retorisk tilgang til genreteorien og som anser genre som et sociohistorisk begreb. Hendes "Genre as Social Action" fra 1984 er en skelsættende og ofte citeret tekst. Artiklen sætter fokus på, at inddeling i genrer er andet og meget mere end at kigge på teksters formelle, strukturelle karakteristika. Miller analyserer genrer som et socialt fænomen, og definerer genrer som: "*typified rhetorical actions based in recurrent situations*" (Miller, 1984:159) – her er ikke fokus på tekstuelle træk, men på situationer og handlinger, som gentager sig. Studiet af genrer er også i høj grad et sociologisk og et retorisk studie, da genrer guider mennesker i deres interaktion (1984:165):

"...what we learn when we learn a genre is not just a pattern of forms or even a method of achieving our own ends. ... We learn to understand better the situations in which we find ourselves and the potentials for failure and success in acting together. ... genres serve as keys to understanding how to participate in the actions of a community".

Et genrestudium er således også en undersøgelse af samfundet og dets aktører. Det at studere den sociale interaktion i samfundet er samtidigt at studere samfundets sociale organisation, og dermed undersøger man også, hvordan viden organiseres i samfundet.

I erkendelse heraf er der i løbet af de seneste årtier sket et skift fra litterære genrer som det primære interesseområde, over til at genreforskere nu er mere interesserede i hverdagens genrer, som fx vittigheder og indkøbssedler (Devitt 2004:9+24), idet genreteorien anser almindelig kommunikation som formålsrettet og alle former for tekster har berettigelse til at blive studeret. Millers tekst ansporer til dette ændrede syn på genreanalysens genstandsområde (1984:155).

Millers førnævnte definition, "*typified rhetorical actions based in recurrent situations*" (1984:159), indeholder flere af den moderne genreteoris nøglebegreber:

Det sociologiske begreb, typifikation, refererer til en bevægelse hen imod standardiserede udsagn, der udfører bestemte handlinger i bestemte situationer, så der konstitueres nogle typer. Begrebet stammer fra fænomenologen A. Schutz, men det er Miller, der kæder det sammen med genreteorien (Miller, 1984:156-57). Denne typificering guider fx skribenter til, hvordan de skal præsentere de informationer, de ønsker at kommunikere ud (Bazerman, 2004:316).

Millers definition har ligeledes et handlingsorienteret syn på genrerne, hvilket naturligt flytter fokus fra teksters form og indhold over til den retoriske eller kommunikative handling, som teksterne bruges til at udføre (Miller, 1984:151).

I retorikken diskuterer man, hvorvidt man kan tale om, at situationer gentager sig, da ingen situationer er helt ens (Miller, 1984:155-156). Amy Devitt eksemplificerer med et teaterstykke. Selv om stykket sættes op mange gange med forskellige skuespillere, og hvor kostumer, lyssætning osv. ikke er helt ens, opfattes det stadig som det samme skuespil, samme situation (2004:20). Millers pointe er, at *recurrent situation* skal forstås i overført betydning: Det er netop ikke en konkret kommunikativ situation der gentager sig, men den tilbagevendende situation består i vores genkendelse af en situations tilhørsforhold til en bestemt type eller genre. Forholdet mellem genre og situation er reciprokt og dynamisk; mennesker konstruerer genrer ud fra situationer og situationer ud fra genrer. Den handling, som konstruerer en genre, konstruerer også en situation (2004:21).

JoAnne Yates og Wanda J. Orlikowski er ophav til begrebet *genre repertoire*, som de bruger i deres studier af genreteori i forhold til kommunikation i virksomheder (Orlikowski & Yates, 1994). En virksomhed har et repertoire af tekster, som den behøver, for at medarbejderne kan kommunikere med hinanden og med omverdenen, sådan at arbejdet kan blive udført og virksomheden kan fungere. De skriver om formålet med at identificere en gruppes genrerertoire (1994:542-43):

”...identifying a community’s repertoire of genres provides information about its established communicative practices and, hence, how it organizes some of its activities. Furthermore, explicating changes in a community’s genre repertoire over time reveals changes in the community’s communicative practices and thus aspects of its organizing process”.

Nyere genreteorier betragter genrer som dynamiske. Miller siger at:

“... genres change, evolve and decay; the number of genres current in any society is indeterminate and depends upon the complexity and diversity of the society” (1984:163).

Genrer udvikler sig altså over tid og tilpasses af samfundets brug. De genrer, man allerede kender, er med til at forme de nye genrer, man lærer at kende (Devitt, 2004:28). Charles Bazerman’s studie af den eksperimentelle artikels udvikling som genre (Bazerman, 1988) og Yates’ af intern kommunikation i amerikanske virksomheder (Yates, 1989), bekræfter, at genrer udvikler sig i takt med, at fx sociale og teknologiske forhold i det samfund, som anvender genrerne, også ændrer sig.

En sådan ændring og udvikling er interessant at beskæftige sig med, eftersom sådanne ændringer også medfører forandringer i informationssøgningsvilkårene omkring genrerne.

En metodisk udfordring ved genretilgangen skal dog nævnes. I og med at genreanalyser bevæger sig retorisk set dybere ned end en analyse på et formelt tekstligt plan og også ser på sociokulturelle aspekter, vil sådanne genreanalyser altid være bundet til en bestemt kontekst og kan derfor ikke være generaliserende. Således kan resultaterne fra en genreanalyse

af ét medie ikke overføres til et andet, ej heller fra ét dansk musiktidsskrift til et andet. Bazerman pointerer, at netop fordi mennesker ikke opfatter genrer helt ens, fordi man ikke har præcis samme kulturelle baggrund og samme erfaringer med genrerne, er genrestudier vigtige. Kun ved at studere mønstre og irregulariteter i store mængder af genreenheder, uafhængigt af enkeltpersoners opfattelse og brug af genrerne, og derved at udvide vores viden om genrer, kan der opstå en gensidig forståelse af genrerne (2004:321). Ikke desto mindre vil en undersøgelse altid være præget af øjnene, der ser, og også min analyse vil nødvendigvis være påvirket af mig og min kulturelt og erfaringsmæssigt betingede genreviden.

En analyse af DMTs genrerertoire

Indledningsvist gives en beskrivelse af tidsskriftet, idet oplysninger om DMTs karakter og målsætning gennem tiden er vigtige for nærværende analyse, eftersom de har følger for tidsskriftets måde at organisere viden i tidens løb. Således afspejles ændringer i DMTs måde at organisere viden i ændringer i tidsskriftets intention, formål og genstandsområde.

”Dansk Musiktidsskrift”², udkom første gang i september 1925 og er udkommet relativt regelmæssigt siden da med mellem 4 og 10 numre pr. årgang. Tidsskriftet stiftedes i 1925 med det praktiske formål, at være medlemsblad og talerør for foreningen ”Unge Tonekunstneres Selskab”³. I januar 1934 havde DUT ca. 500 medlemmer bestående af yngre danske instrumentalister, sangere, sangerinder og komponister (Agerby & Heerup, 1934(1):1). Læserskaren bestod således primært af komponister og udøvende musikere. Andre foreninger har i tidens løb også haft sine foreningsmeddelelser med i bladet, fx Dansk Tonekunstnerforening og Dansk Komponistforening. I 1988 ændrede tidsskriftet dog markant struktur, idet DMT pga. økonomiske vanskeligheder blev adskilt fra DUT, som tidligere havde ejet tidsskriftet. Derefter blev DMT et selvstændigt tidsskrift, men med en bestyrelse bestående af repræsentanter fra bl.a. DUT og AUT (Århus Unge Tonekunstnere) (Andersen, 1987-88(5):176; Redaktionen, 1988-89(1):12).

Helt fra tidsskriftets start har dets intention været at informere om samtidens musik og have et internationalt præg (Redaktionen, 1925-26(1):1). I forbindelse med den såkaldte ”fornuftskilsmisse” mellem DUT

og DMT i 1988, som resulterede i tidsskriftets efterfølgende selvstændighed, formulerede man tidsskriftets målsætning (Andersen, 1987-88(5):176):

”Dansk Musiktidsskrift er ny dansk kompositions-musiks blad.

Det henvender sig til læsere der er interesseret i vor tids musikliv.

Det præsenterer nutidige musikværker, deres komponister og udøvere og bringer foromtale og anmeldelser af opførelser, node- bog- og fonogram-udgivelser indenfor dette område af musiklivet.

I tilknytning hertil orienterer det om andre former for musik, og bringer artikler der sætter nutidens musik i historisk og æstetisk perspektiv, og debat-indlæg om musikulturelle forhold og musikpolitiske spørgsmål”.

I målsætningen gives eksplicit udtryk for, at den ny kompositionsmusik er det primære fokusområde, mens tekster der omhandler andre former for samtidig musik overvejende bringes for at sætte kompositionsmusikken i perspektiv og ikke for deres egen skyld. Der har således været en lang række tema-numre om bl.a. avantgarde⁴, ballet⁵, folkemusik/verdens-musik⁶ og pop⁷.

Desuden udtrykker redaktør Anders Beyer i en leder i 1997 tidsskriftets intentioner (1996-97(8):253):

”Musikvidenskabens nye indsigter har altid været et vigtigt emneområde for det DMT, der ser det som sin opgave at være det uafhængige, kritiske og debatskabende organ for samtidsmusik i Danmark”.

Musikvidenskab er altså en vigtig del af DMTs emneområde, men ikke den primære. DMT er da heller ikke et egentligt videnskabeligt tidsskrift, idet der ikke er peer review af artiklerne, som desuden sjældent er forsynet med noter og referencer. Tidsskriftet er i dag et seriøst og professionelt fagtidsskrift, men det har tidligere båret tydeligt præg af at være et foreningsmedlemsblad. Således har praktiske informationer, såsom foreningsmeddelelser, informationer om musiklivet generelt fx om koncertafholdelser, udnævnelser, dødsfald o.l. i perioder optaget forholdsmæssigt meget plads. Ikke desto mindre hævder DMT i dag, at tidsskriftet ofte er den primære kilde, når musikvidenskabsfolk, studerende, journalister o.a. beskæftiger sig med ny musik i Danmark i det

20. århundrede (Beyer, 1999-2000(7):241-42). Til eksempel er 38 % af de titler Erling Kullberg (mag. art og lektor i musikvidenskab) har på litteraturlisten til sin bog ”Nye toner i Danmark” DMT-tekster (Kullberg, 2003:278-84).

DMTs genrerertoire

For at kunne identificere tidsskriftets genrerertoire, er det nødvendigt at identificere, hvilke genrer, der anvendes i tidsskriftet. Som jeg vil vise nedenfor, er selv tekster, som man ved første øjekast kunne tænke bare har en formel, praktisk funktion vigtige genrer, der fx kan fortælle noget om tidsskriftets selvforståelse.

Tidsskriftet har ikke selv i ret stor udstrækning kategoriseret sine tekster. Først i de senere årtier har der i indholdsfortegnelsen til hvert nummer været påført ’overkategorier’ såsom ”leder”, ”artikler”, ”anmeldelser” og ”debat”.⁸ Overkategorierne er dog ikke nødvendigvis repræsenteret i hvert nummer, men varierer lidt.

En typisk læser er ikke bekendt med teoretiske genrekonventioner, men har ud fra erfaring, genkendelse og intuition dannet sig en fornemmelse af, hvad de forskellige teksttyper kan forventes at indeholde.

DVM inddeler DMTs tekster i i alt 13 forskellige genrer: *Anmeldelse, artikel, debat, foromtale, indholdsfortegnelse, interview, kolofon, leder, meddelelse, nekrolog, petit-stof, portræt og register*. Disse er optalt i bilag 1.

Hertil vil jeg tilføje dels rapport, som er en betegnelse tidsskriftet selv bruger om beskrivelser/referater fra festivaler, konferencer, symposier, møder i internationale selskaber o.l.⁹ og dels tidsskriftets *annoncer*, som alle har et musikrelateret indhold.

Hver af disse genrer kan også indeholde subgenrer. Eksempelvis dækker genren meddelelse over adskillige teksttyper, såsom koncertinformation, generalforsamlingsindkaldelse, mødereferat og rettelser, som hver især er en subgenre for sig.

Af hensyn til denne artikels begrænsede omfang, vil kun nogle af genrerne blive behandlet indgående. Følgende genrer er valgt ud: Anmeldelse, artikel, debat, meddelelse, petit-stof, indholdsfortegnelse og

interview. De første fem er valgt, fordi de kvantitativt er de vægtigste genrer i tidens løb,¹⁰ mens de to sidste er valgt, fordi de først senere bliver en del af DMT's genrerepertoire og dermed repræsenterer en udvikling i samme. Desuden er der forsøgt at dække de forskellige funktioner genrene har i tidsskriftet, såsom formalia, praktiske informationer, holdningsytrende tekster og mere objektive tekster.

Anmeldelse

En anmeldelse i et musiktidsskrift vil typisk være en tekst, hvis forfatter, som er ekspert på området, har henholdsvis lyttet til noget musik eller læst nogle noder eller musikbøger, for derefter at beskrive det hørte/læste og subjektivt tage stilling til det og dermed vejlede læseren om kvalitet og indhold af det anmeldte. Op gennem DMT's historie har anmeldelsernes genstandsområde været hhv. koncertopførelser, indspilninger, musikaler (nodeudgivelser) og musikkritik. Hovedvægten har varieret. Således var det i de første år primært koncerter, der anmeldtes, hvor det i højere grad var musikernes præstation, der bedømtes, frem for selve musikken. Dette kan dog skyldes, at det ofte var værker af store klassikere som Bach, Beethoven og Schubert,¹¹ som fremførtes, og der derfor ikke var grund til at anmelde musikken, da den allerede var kendt. I mindre grad forekom der dog også anmeldelser af samtidsmusik.¹²

En kort overgang i 1940-erne er der en fast række af anmeldelser af nye danske kompositioner, som nærmest er værkanalyser med mange nodeeksempler,¹³ men ellers har der generelt ikke været mange værkanmeldelser i tidsskriftet i årenes løb, hvilket kan undre, når nu tidsskriftets målsætning er at præsentere samtidige musikværker og deres komponister (Andersen, 1987-88(5):176).

Musikkritik og musikaler er først senere blevet genstand for anmeldelser i DMT. Genstandsområdet for disse har været forholdsvis konstant, og favner generelt bredt, alt fra musikleksika¹⁴ og videnskabelige arbejder¹⁵ til musikpædagogik¹⁶ og komponistbiografier¹⁷ for litteraturens vedkommende. Eksempler på noder kan være antologier af børnesange¹⁸, undervisningsmateriale¹⁹ og partiturer af ny og gammel musik²⁰.

Indspilninger har været en vigtig del af anmeldelserne, og det er også her man ser den største udvikling.

Som med koncertanmeldelserne synes der i de tidlige år mest at være fokus på musikernes fremførelse fremfor på musikkens kvaliteter. Anmelderpraksisen varierer, men i de fleste tilfælde er tendensen, at hvis det er en indspilning af gammel musik anmeldes musikeren og hvis det er ny musik anmeldes musikken. Frem til 1960-erne anmeldes både gammelt og nyt, dansk og udenlandsk, men fra 1970-erne og frem ser man et klarere fokus på nyere musik. Anmeldelserne afspejler her strømninger i musiksamfundet og indgår i en musikpolitisk kontekst. Når genstanden for DMT's anmeldelser i 1970-erne så næsten entydigt er ny musik, så er det et bidrag til den politiske diskussion om fokus på samtidskunst. DMT har haft et ønske om at sætte ny musik på dagsordenen (Redaktionen, 1972-73(1):18).

Anmeldelsesgenren har altså ændret sig og varieret over tid i form af hvem, der er anmeldt (musiker eller musik), hvilken type medie (indspilning, noder, litteratur eller koncert) og hvilken slags musik (ny eller gammel, dansk eller udenlandsk) der anmeldes. Desuden er anmeldelserne generelt blevet længere og mere indgående med årene. Hvad der derimod har holdt sig forholdsvis konstant er, at genren er blevet prioriteret højt, idet den generelt har fyldt en stor del af spalteplassen. Eksempelvis optager genren i 1952(2) i alt 10 ud af 32 sider og i 1997-98(4) og (5) hhv. syv og 13 ud af 36 sider.

Meddelelser og petit-stof

Indholdet i de to genrer, meddelelse og petit-stof, vil begge typisk bestå af informationer af praktisk karakter og er derfor slået sammen her. For meddelelsernes vedkommende er indholdet primært foreningsmeddelelser²¹ fra DUT og de andre foreninger, men kan fx også være meddelelser om koncerter eller rettelser. Petit-stofgenren, som DVM kalder den, skifter rubriknavn flere gange i tidsskriftet og hedder bl.a. "Smaanyt", "Musik og musikliv", "Fra musiklivet" og "Musiklivet" som er opdelt i "udlandet" og "Danmark". Petit-stof kan være informationer om ur-opførelser, udnævnelser, jubilæer, runde fødselsdage, påmindelse om legatansøgningsfrister og meget andet. Alle disse forskellige typer af informationer er i sig selv subgenrer, som ikke berøres nærmere i artiklen. Det interessante ved meddelelser- og petit-stofgenrerne er derimod ændringen i *mængden* af denne type stof over tid, fordi den viser noget om tidsskrif-

tets prioritering af den type viden, der organiseres i genrerne. Dette uddybes i det følgende.

I de første årtier fylder de to genrer ikke så meget. Man er endnu ikke begyndt at bringe de mange petit-stofinformationer. Således fylder de to genrer eksempelvis i 1925-26(5) to ud af 14 sider og i 1934(9) tre ud af 20 sider.²² I de følgende årtier bliver den ovennævnte type petit-stofinformationer populære, og de to genrer fylder nu noget mere – op til ¼ og ½ af pladsen, som fx i 1943(4) (fem ud af 24 sider) og 1952(4) (otte ud af 24 sider). I de efterfølgende årtier aftager mængden indtil 1970-erne, hvor petit-stofgenren holder op med at have sin egen rubrik, og næsten ophører. Også meddelelsesgenren aftager, idet der sjældent bringes informationer om koncerter, og idet foreningsmeddelelserne i mange tilfælde kun består af oplysninger om foreningens adresse og træffetid. Efter tidsskriftets 'selvstændighed' i 1988 er det eneste, der er tilbage lejlighedsvis informationer om legater og rettelser, og enkelte foreningsmeddelelser ved særlige lejligheder, som fx DUTs opløsning i 1994 (DUT, 1993-94(6):215).

Denne udvikling i brugen af de to genrer er meget interessant. Det er forståeligt nok, at mængden af i hvert fald meddelelser aftager efter at DMT i 1988 ikke længere er et medlemsblad og tidsskriftets *formål* dermed har forandret sig, men hvorfor er mængden allerede så minimal i 1970-80-erne? Og hvorfor fylder den type informationer genrerne repræsenterer så meget i 1940-erne og 1950-erne? Det er som om tidsskriftets formål i denne periode snarere er at give 'lige-nu-og-her'-informationer om musiklivet, end at udvide læsernes horisont i form af fyldestgørende skildringer af fx musikteoretiske, analytiske eller historiske emner. Svaret skal måske findes i, hvad der sker i det omgivende samfund. Det var netop under 2. verdenskrig og i efterkrigstiden at de to genrer fyldte mest. Måske var det under krigen svært at samles og få nyheder og praktiske informationer på anden måde end via et tidsskrift og derfor denne prioritering af sådanne informationer fremfor artikler. At mængden til gengæld aftog i 1970-erne kan skyldes en kombination af økonomiske forhold og teknologisk udvikling. Måske blev spalteplassen i de tidlige 1970-eres oliekrise- og lavkonjunkturtider for dyrebar til praktiske informationer, så man i stedet prioriterede at bringe 'rigtige' artikler, portrætter, interviews osv. Samtidigt er det en tid, hvor videnssamfundet og teknologien udviklede sig, så det på

det tidspunkt var muligt at få de praktiske informationer ad andre kanaler, såsom musikprogrammer i radioen.²³

Indholdsfortegnelse

Om indholdsfortegnelsen i et tidsskrift vil man umiddelbart umiddelbart typisk tænke, at det er en praktisk foranstaltning, der udelukkende fungerer som en service for læseren til hurtigt at orientere sig i det pågældende nummer. Indholdsfortegnelsen kan dog desuden fortælle noget om tidsskriftets egen inddeling i – og intentioner om standardisering af – genrer.

DMT begyndte at have indholdsfortegnelser fra 33. årgang, 1958, men i denne årgang var brugen endnu ikke konsekvent i hvert nummer. Det bliver dog fast praksis allerede fra den følgende årgang. I de første ca. 30 år genren anvendes, er der ikke nogen inddeling af teksterne i genrer eller overkategorier. Indholdsfortegnelsen er blot en opremsning af indholdet i form af titel og forfatter eller navnet på de faste rubrikker, såsom 'Musiklivet', 'Koncerter', 'Grammofon' og 'Litteratur'.²⁴ Indholdsfortegnelsernes form varierer dog en hel del op gennem tiden, og således forekommer der også betegnelser såsom Anmeldelser, Debat og Leder hen mod slutningen af de første 30 år, men der kan ikke fastslås en fast anvendelse, og der er således endnu ikke tale om en etableret tradition. Først fra 1988, hvor ejerskabet af DMT ændres og tidsskriftets struktur samtidigt forandres, begynder man at inndeile indholdsfortegnelsen i overkategorier som en forholdsvis standardiseret praksis. Figur 1 illustrerer forskellen på indholdsfortegnelsen, som den så ud i starten, og som den kom til at se ud efter 1988 med overkategorier.²⁵

Det er en markant udvikling, at tidsskriftet begynder at have faste overkategorier i indholdsfortegnelsen. Netop dette er et eksempel på typifikation, idet det vidner om, at man fra redaktionens side har intentioner om, at disse overkategorier skal være et fast element, og dermed ønsker at kommunikere ud til læseren, at man kan forvente eksempelvis anmeldelser, debatindlæg og rapporter fast i hvert nummer. Indholdsfortegnelsen er en betydningsfuld brik i tidsskriftets typificeringsproces, hvorigennem tidsskriftet bliver mere struktureret, og det bliver mere forudsigeligt, hvilken type viden læseren kan forvente.

DANSK MUSIKTIDSSKRIFT	
34. ÅRGANG	
Nr. 3 . April 1959	
INDHOLD:	
THOMAS ROSENBERG: Om at spille Viola da Gamba	65
JÜRGEN BALZER: »Simon Boccanegra« – En Verdi-studie	69
GRAMMOFON	75
ved Mogens Andersen, Vagn Jensen, Bernhard Lewkovich, Robert Naur, Erik Schack og Ger- hard Schepelern	
LITTERATUR	81
ved Børge Saltoft	
MUSIKALIER	81
ved Bengt Johnson, Bernhard Lewkovich og Henning Bro Rasmussen	
MUSIKKALENDER	83
ved Sigurd Berg og Vagn Jensen	
*	
MUSIKPÆDAGOGEN	85

Udgivet af Det unge Tonekunstnerselskab i sam-
arbejde med Dansk Komponist-Forening, Dansk
Tonekunstner-Forening og Musikpædagogisk For-
ening.

INDHOLD	
Leder Namus-pause, Mogens Andersen	78
ARTIKLER	
På toppen af et isbjerg, Søren Chr. Sørensen	79
Min relation til de kunstneriske udtryksmedier, Niels Viggo Benzon	81
OBJEKT OG ILLUSION	
I Hans Abrahamsen om Ligeti, Hans Abrahamsen	82
II György Ligeti: Om min klavirkoncert, György Ligeti	85
Mennesket, musikken og metoderne – portrætmaleri med Jan Møgelgaard, Peter Bræk	89
Når billederne tager magten, Jakob Levinson	96
Efter ballet, Jens Brincker	98
«eller postmodernismen?» Søren Erik Werner	100
En dans på roser, Niels Pihl	102
RAPPORTER	
Rapport fra de Nordiske Musikdage, Berit Krarup	104
Østen er gået? Rapport fra ISCM Festival, Karl Aage Rasmussen	106
Rapport fra NUT-festival, Peder Kaj Pedersen	107
Rapport fra International Computerfestival, Wayne Siegel	110
ANMELDELSER	
Weber og Jægerbrønden, Jens Brincker	112
Kuhlaus Lulu på CD, Jens Brincker	113
DEBAT	
Svar på Anders Beyerens forordtale af "Monodrama", Poul Ruders	114
Vedvarende Erik Christensen's rapport fra Musiksymposiet i Lund, Hans Erik Deckert	114

DMT Nr. 3 1988/89 77

Figur 1. Til venstre en indholdsfortegnelse fra 1959(3), til højre én fra 1988-89(3).

Debat

Af en tekst tilhørende debatgenren vil man typisk forvente, at der tages et emne op, som debatteres, og at der evt. opfordres til, at andre kommenterer på indlægget. Man vil typisk forvente, at indholdet er af forholdsvis kritisk, diskuterende karakter.

På trods af at man i det allerførste nummer af DMT, og også senere, giver udtryk for intentioner om et debatforum (Redaktionen, 1925-26(1):1), ses dog sjældent eksempler i tidsskriftet på reelle debatindlæg, som opfordrer til at andre videredebatterer og kommenterer på indlæggets indhold. Oftest opstår en debat den anden vej rundt, nemlig at en almindelig artikel eller anmeldelse bliver kommenteret af en læser, hvorefter der måske kommenteres videre på debatten af en tredje part, eller ophavet til den oprindelige tekst for- eller besvarer tiltalen.

Med førnævnte overkategorier i indholdsfortegnelsen, kom også en fast debatoverkategori. Den faste rubrik vidner om en typificering af debatgenren. Den signalerer, at læseren kan begynde at forvente, at debatindlæg er en fast, tilbagevendende begivenhed.

Siden 80. årgang (2005-06) er debatsider oven i købet blevet trykt på papir i en anden farve end resten af stoffet, hvilket yderligere giver et tydeligt visuelt særpræg²⁶. Dette kan tolkes som en opfordring til læserne om, at man gerne vil have at der kommenteres på tidsskriftets indhold. Det er blevet standardpraksis at have en debatrubrik (hvis der ellers er nogen, der sender indlæg ind).

Det forekommer mig at debatlysten, paradoksalt nok, synes at have blomstret kraftigst af sig selv i perioder, hvor der ikke har været eksplicite tegn på redaktionelle intentioner for et debatforum. I 1933 til 1934 forekommer der fx en debat, som fortsætter i op til fem forskellige numre og forgrener sig i to forskellige retninger, eftersom flere har valgt at kommentere på den oprindelige artikel.²⁷ Ligeledes ses der i 1943 eksempler på langstrakte debatter.²⁸

Nekrolog

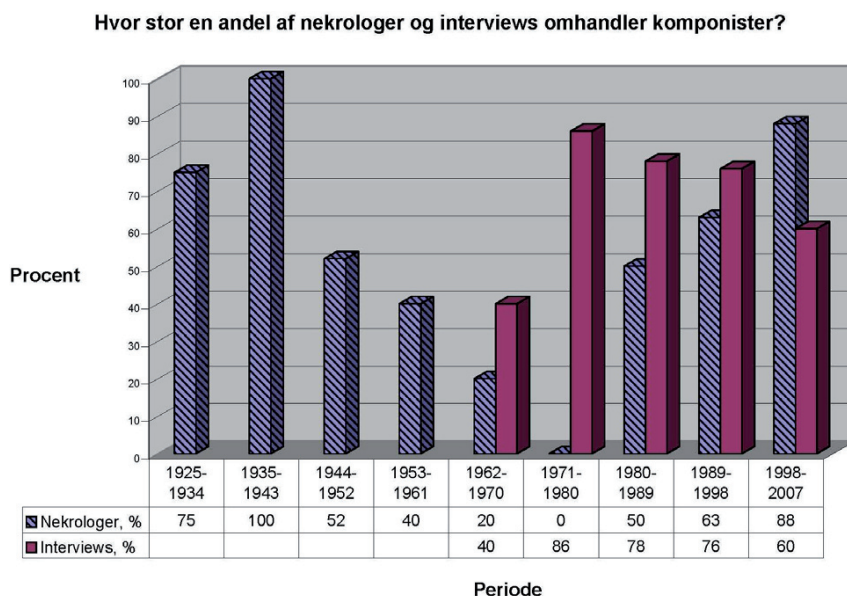
Af en nekrolog i et musiktidsskrift vil man typisk forvente en tekst, hvis indhold er af biografisk karakter, omhandlende en nyligt afdød persons metier og levned. Man vil ligeledes have en forventning om, at

den beskrevne havde tilknytning til musiklivet. Hvad der er interessant at undersøge ved denne genre er, om der kan spores en ændring i, hvilken type musikfolk der skrives om over tid.

Som det ses i diagrammet, figur 2, har det, i de første og i de seneste årtier, primært været komponister, der er bragt nekrologer over, mens der i 1950-, 60-, og 70-erne er et overtal af andre mennesker fra musiklivet, såsom professionelle instrumentalister, sangere og musikvidenskabsfolk. Det kan tyde på, at der i denne periode fra tidsskriftets side har været mindre fokus på komponisten som person og mere på samfundet og det samlede musikliv som helhed, og at man derfor også har haft interesse i at nævne teoretikere og udøvende musikere. Denne tendens bekræftes af Gyldendals Musikhistorie, der er skrevet

i slutningen af 1970-erne og starten af 1980-erne, og som er en marxistiskinspireret socialhistorie, der sigter mod *"en bredere forståelse af musikken og dens samfundsbetingede vilkår"* (Brincker et al., 1982:7).

Der har således været en udvikling i genstandsområdet for nekrologer i tidsskriftet fra, at man først næsten udelukkende bragte nekrologer over komponister, til at der gradvist kommer flere og flere 'andre musikfolk', indtil en periode i 1970-erne, hvor der slet ikke er nogen komponist-nekrologer. Herefter tiltager antallet igen, indtil der fra 1990-erne igen er overtal af komponist-nekrologer. Dette kan tyde på en redaktionel beslutning – efter 'selvstændigheden' i 1988 – om at tidsskriftets profil nu skal være mere entydigt fokuseret på komponister og kompositions-musik.

Figur 2. En illustration af hvor mange komponister der i tidens løb er genstand for hhv. nekrologer og interviews.

Interview

Ved et interview forstår man typisk en gengivelse af en samtale mellem den udsendte interviewer, som stiller spørgsmål og den interviewede, som svarer. Hovedpersonen har altså medvirket til tilblivelsen af teksten.

Her er tale om en genre, der ikke oprindeligt er en del af tidsskriftets genrepertoire, idet der først forekommer interviews fra midten af 1960-erne.³⁰

Ligesom ved nekrologgenren er det interessante ved denne genre at studere, hvilken type medlemmer af musiklivet, der interviewes. En undersøgelse af samtlige interviews viser at i alt 87 ud af de 120 interviewede var komponister og at der næsten helt fra genrens opståen har været et overtal af komponistinterviews, som det ses i figur 2.³¹ Her ses det, at den største koncentration af komponistinterviews falder sammen med et totalt fravær af komponistnekrologer i 1970-erne og at interviewesøjlerne herefter er faldende mens nekrologsøjlerne stiger. Den store

kontrast mellem de to genrer i 1970-erne kan måske tyde på at man, for musikkens og komponisternes vedkommende, skifter fokus fra de døde, traditionen, det retrospektive til de levende, det nye, det som kommer.

Artikel

Artikelgenren dækker over et meget bredt begreb, som kan indeholde alt fra avisnyhedsartikler til videnskabelige artikler, men i et musiktidsskrift vil man typisk forvente en forholdsvis dybtborende og objektiv tekst, hvis emne har noget at gøre med musik.

Det er svært at sige noget overordnet om artiklerne i DMT, da genrens grænser er meget diffuse og indholdet dækker over mange subgenrer og meget forskelligartede emner. Denne tendens er mere eller mindre gennemgående i hele tidsskriftets historie og dermed forholdsvis konstant. Hvis man alligevel skal prøve at sige noget overordnet om artikelgenren, så tegner der sig et billede af en længere, sammenhængende tekst, som, oftest objektivt, behandler et emne forholdsvis indgående. Indholdet kan være af meget forskelligartet karakter. Der er således både eksempler på musikteori³², musikfilosofi³³, artikler om komponister³⁴, værkanalyser³⁵, politiske emner³⁶ og meget andet. Det synes nemmere at definere artikelgenren i DMT ved alt det det *ikke* er, nemlig de tekster, som ikke hører ind under en af de andre genrer. Selv internt i numrene varierer artiklerne.

Det ser således ikke ud til at der er tale om nogen typificering af artikelgenren. Det diffuse, nærmest intuitive billede, der tegner sig af artikelgenren, både som enkelttekst og som overkategori, er en konsekvens af, at der tilsyneladende ikke fra redaktionens side er etableret nogle klart definerede genreregler for denne genre. Dermed får genren ikke nogen tydelig "mental prototype" (Palsbro, 2003:216), som kan være skabelon for skribenten og hjælpe læseren til for forståelse af teksten. Som kontrast til DMTs artikler kan eksemplificeres med naturvidenskabens forskningsartikel, som typisk har en forholdsvis konformeret form og en meget klar mental prototype.

Konklusion

Denne artikel har søgt at udlede, hvorvidt en genreanalyse af et givent medie, i dette tilfælde tidsskriftet

DMT, kan belyse hvilken type viden man som informationsøger kan forvente at finde i det givne medie.

DMTs genrerertoire består af følgende 15 genrer: Anmeldelse, annonce, artikel, debat, foromtale, indholdsfortegnelse, interview, kolofon, leder, meddelelse, nekrolog, petit-stof, portræt, rapport og register. Tidsskriftets genrerertoire er dynamisk, idet der med tiden tilføjes nye genrer, fx indholdsfortegnelsen, som sikkert opstår pga. et stigende sideantal, og andre genrer mere eller mindre forsvinder fra tidsskriftets brug i takt med at dets behov og redaktionelle prioriteringer ændrer sig. Genrerne har forskellig værdi til forskellig tid, og derfor bruges nogle genrer mere end andre på visse tidspunkter. Eksempler herpå er petit-stof og meddelelser. En meddelelsesgenre var som nævnt mere værdifuld at have i 1940-erne som mulighed for informationsformidling, hvorimod den i nutidens globaliserede, højteknologiske samfund nærmest er forældet. Disse eksempler på udviklingen i genrerertoiret er udtryk for tilsigtede, eksplicite ændringer i tidsskriftet. For at være et succesfuldt tidsskrift er redaktør og skribenter nødt til at kunne aflæse den typificerede sociale situation som indikerer hvilke tekster, der er passende i den pågældende sammenhæng. Man er nødt til at følge de standardiserede praksisser og konventioner der følger med genrerne og dermed imødegå læsernes forventninger, som er dannet ud fra tidligere oplevelser af tidsskriftet.

1988 er et skelsættende år for DMT. Overgangen fra årgang 62 til 63, hvor DUT og DMT bliver adskilt bringer flere ændringer med sig. Ved denne lejlighed sker der en forandring i tidsskriftets situation og kontekst, idet det skifter status og formål fra at være et medlemsorgan til at være et uafhængigt tidsskrift. I forbindelse hermed ændrer indholdsfortegnelsen sig fra udelukkende at være en opremsning af indholdet til at inddele teksterne i overkategorier, og indholdsfortegnelsen får dermed en genreinddelingsfunktion. Dette viser, at når situationen og konteksten ændrer sig, så ændrer genrerertoiret og dermed typen af informationer, der bringes i tidsskriftet, sig også.

I DMTs 81-årige levetid har tidsskriftets genrerertoire altså udviklet sig fra en forholdsvis sporadisk fordeling af genrerne hen imod en mere struktureret brug af genrer. Der sker dermed en gradvis standardisering af tidsskriftets praksis i forhold til layout, indhold og bevidste valg af genrer. Således er der i

81. årgang (2006-07) én leder, ét portræt, ét interview i hvert nummer, og anmeldelser og debat bliver trykt på en anden farve papir. Desuden har næsten hvert nummer et overordnet tema, som danner ramme om indholdet i portræt, interview, artikler m.m. De faste indslag kan tyde på en redaktionel bevidsthed om genrer og et ønske om typifikation.

De ovennævnte ændringer i DMTs genrepertoire over tid er en konsekvens af, at brugen af information ændres, hvilket samtidig medfører at måden at kommunikere på og hvad der kommunikeres – m.a.o. hvilken type viden der produceres og organiseres – ændres. Dette betyder at der også sker en forandring i brugerens informationssøgningsvilkår i forbindelse med tidsskriftet, hvilket fører videre til spørgsmålet om hvilke typer af information man som informationssøger kan forvente at finde i DMT. Analysen viser, at man som informationssøger kan forvente at kunne bruge DMT som kilde til informationer om det 20. århundredes danske – og til dels udenlandske – musikkultur, og i mindre grad til at finde informationer om periodens værker og klingende musik. Størsteparten af tidsskriftets genrepertoire består af genrer, der lægger op til at beskrive enten personalhistorie, samtids- og kulturhistorie og receptionshistorie: Via portrætter, nekrologer og interviews kan man finde oplysninger om afdøde og nulevende komponister, og man kan via debatter, ledere, petit-stof og meddelelser få et indtryk af, hvad der sker i musiklivet. Kun via anmeldelser, de få værkanalyser og nogle interviews og debatter får man direkte informationer om selve musikken, men det er ikke her tidsskriftets største styrke som informationskilde ligger. Af et tidsskrift der hævder at være ”*ny dansk kompositionsmusiks blad*” (Andersen, 1987-88(5):176), er der overraskende lidt fokus på selve kompositionerne.

DMT organiserer således primært viden af kulturel art om samtidens musikliv og musikpersoner i Danmark og i mindre grad viden om det 20. århundredes danske musik og værker. Eftersom DMTs redaktion flere gange ytrer intentioner om at være ”*organ for samtidsmusik*” (Beyer, 1996-97(8):253) og eksplicit udtrykker i en leder i 1963: ”*Vi skal skrive om musik.*” (Redaktionen, 1963(7):249), skabes der forventninger om at kunne finde informationer om den ’klingende musik’ i tidsskriftet. Alligevel indfries de kun i ringe grad. DMTs hensigtserklæring stemmer altså ikke overens med, hvilke informationer man

primært kan bruge tidsskriftet som informationskilde til. Indrømmet, det kan argumenteres at redaktionen måske faktisk ikke mener ’klingende musik’ med det den skriver – at den ved at beskrive musiklivet også mener at dække musikken – så den selv mener at leve op til egne målsætninger. Ikke desto mindre ændrer det dog ikke på at tidsskriftet reelt i vid udstrækning ikke kan anvendes til at skaffe informationer om selve kompositionerne i form af analyser, vurderinger eller beskrivelser af samtidens nykomponerede musik.

Artiklens analyse og konklusion bekræfter, at genretilgangen til et givent medie kan bidrage med viden om dets potentielle ’informativens’ og måde at organisere viden, og at det ved en genreanalyse er muligt at indkredse og nuancere, hvilken karakter den viden, som mediet organiserer, har, dvs. hvilke typer af informationer det er muligt at finde heri. Samtidig kan en genreanalyse afgrænse, hvad mediet ikke kan anvendes som informationskilde til.

Noter

1. Der ses således på musikdomænet med en informationsvidenskabelig tilgang. Forfatteren har med en bachelorgrad i musikvidenskab og en kandidatgrad i biblioteks- og informationsvidenskab domæneviden indenfor begge felter, men den informationsvidenskabelige optik er her den primære.
2. Skiftede i 1994 navn til ”Dansk Musik Tidsskrift”. Beyer (red.), (1994-95(3)).
3. Unge Tonekunstneres Selskab ændrede i 1930 navn til Det Unge Tonekunstnerselskab (herefter kaldet DUT) (Schiørring, 1978:200).
4. Nielsen (red.), 1981-82(1).
5. Berg & Jensen (red.), 1958(1).
6. Berg & Jensen (red.), 1961(3).
7. Birckink-Holmfeld (red.), 1963(2) og Colding-Jørgensen (red.), 1969(2).
8. Andersen (red.), 1988-89(4) og Beyer (red.) 1997-98(8).

9. I DVM er sådanne tekster klassificeret på forskellige måder, bl.a. som anmeldelser og artikler.
10. Iflg. søgninger i DVM.
11. Fx ophav ikke angivet 1925-26(6):106.
12. Fx ophav ikke angivet 1925-26(7):119.
13. Fx Bentzon, 1943(3):72-74.
14. Fx Berg, 1950(5):102-03.
15. Fx Jacobsen, 2002-03(1):34.
16. Fx Rosenberg, 1972-73(3):90.
17. Fx Maegaard, 1961(5):201.
18. Fx ophav ikke angivet 1952(7):245.
19. Fx Johnsson, 1946(1):9-11.
20. Fx Johansen, 1982-83(1):35-39.
21. Fx ophav ikke angivet 1952(4):130-32.
22. Det skal dog nævnes, at der generelt er stor variation i foreningsmeddelelsernes pladsforbrug fra nummer til nummer, da et generalforsamlingsreferat hurtigt optager meget plads, mens der i andre numre måske ikke er så meget at meddele medlemmerne.
23. Allerede fra 1963 var der et program på DRs P3 med navnet ”Danmarks Musikradio” (Kullberg, 2003:69).
24. Se bl.a. ophav ikke angivet 1958(1) (siden ej nummereret) og ophav ikke angivet 1961(1) (siden ej nummereret).
25. I dag er brugen af overkategorierne ikke helt så udtalt og konsekvent, men nogle streger grupperer stadig de forskellige genrer.
26. Også anmeldelser er trykt på en anden farve papir: debat på gult papir, boganmeldelser på lilla og cd-anmeldelser på blå papir.
27. I 1933(9):197-200 skriver S. Lunn en artikel, som kommenteres af hhv. J. Benzon (1933(10):237-242), K. Riisager (1933(10):233-236) og S.E. Tarp (1933(10):242-245). Disse besvares af Lunn i 1934(1):12-15, samtidig med at O. Mortensen (1934(1):20) reagerer på Tarps kommentar, som denne besvarer i 1934(3):60-61, hvorefter Mortensen endnu engang reagerer (1934(4):76-77). Derudover kommenterer R. Hove på Lunns andet indlæg i 1934(2):38-39.
28. Fx Schiørring (red.), 1943(7,8,9).
29. Det kan selvfølgelig også have den årsag, at der simpelthen ikke dør nogen fremtrædende komponister i den periode, men det forklarer ikke, hvorfor man vælger at bringe ikke-komponistnekrologer.
30. Første interview er i Pedersen, 1964(4):97-99.
31. I det første 9-år, hvor tidsskriftet indeholder interviews, dvs. reelt fra 1964 til 1970, forekommer der kun fem interviews. Dermed får hvert enkelt interview meget stor vægt og kan påvirke procentsatsen meget og derfor skal denne diagram-’pind’ tillægges mindre vægt end de andre.
32. Fx Maegaard, 1957(2):34-37.
33. Fx Nielsen, 1972-73(3):68-73.
34. Fx Weismann, 1925-26(4):57-63.
35. Fx Tagg, 1979-80(3):124-44.
36. Fx Furtwängler, 1934(10):227-29.

Kildemateriale

Agerby & Heerup 1934(1). Om DUTs skrivelse til Justitsministeriet. *Dansk Musiktidsskrift*, 9(1), 1-3.

Andersen, M 1987-88(5). Fornuftskilsmisse. *Dansk Musiktidsskrift*, 62(5), 176.

Andersen, M (red.) 1988-89(3). *Dansk Musiktidsskrift*, 63(3), 77-116.

Andersen, M (red.) 1988-89(4). *Dansk Musiktidsskrift*, 63(4), 117-156.

- Bentzon, NV 1943(3). Ny dansk musik. *Dansk Musiktidsskrift*, 18(3), 72-74.
- Benzon, J 1933(10). Fra artisteri til popularisme. *Dansk Musiktidsskrift*, 8(9), 237-42.
- Berg, S 1950(5). Det nye norske leksikon. *Dansk Musiktidsskrift*, 25(5), 102-03.
- Berg, S (red.) 1952(2). *Dansk Musiktidsskrift*, 27(2), 57-88.
- Berg, S (red.) 1952(4). *Dansk Musiktidsskrift*, 27(4), 113-136.
- Berg, S & Jensen, V (red.) 1958(1). *Dansk Musiktidsskrift*, 33(1), 1-32.
- Berg, S & Jensen, V (red.) 1959(3). *Dansk Musiktidsskrift*, 34(3), 65-88.
- Berg, S & Jensen, V (red.) 1961(3). *Dansk Musiktidsskrift*, 36(3), 73-136.
- Beyer, A (red.) 1994-95(3). *Dansk Musik Tidsskrift*, 69(3), 109-145.
- Beyer, A 1996-97(8). Farvel og tak. *Dansk Musik Tidsskrift*, 71(8), 253.
- Beyer, A (red.) 1997-98(4). *Dansk Musik Tidsskrift*, 72(4), 109-144.
- Beyer, A. (red.) 1997-98(5). *Dansk Musik Tidsskrift*, 72(5), 145-180.
- Beyer, A. (red.) 1997-98(8). *Dansk Musik Tidsskrift*, 72(8), 249-284.
- Beyer, A. 1999-2000(7). 75 år med Dansk Musik Tidsskrift. *Dansk Musik Tidsskrift*, 74(7), 241-242.
- Bonnén, H. (red.) 1925-26(5). *Dansk Musiktidsskrift*, 1(5), 77-92.
- Colding-Jørgensen, G (red.) 1969(2). *Dansk Musiktidsskrift*, 45(2), 29-60.
- Dirckink-Holmfeld, G (red.) 1963(2). *Dansk Musiktidsskrift*, 38(2), 37-80.
- DUT 1993-94(6). Status quo i DUT. *Dansk Musiktidsskrift*, 68(6), 215.
- DVM. *Det virtuelle musikbibliotek*. Lokaliseret 19.08.08 på <http://dvm.nu/hierarchy/periodical/dmt/index.tkl?type=periodical>
- Furtwängler, W 1934(10). Nazistisk musikkultur: Tilfældet Hindemith. *Dansk Musiktidsskrift*, 9(10), 227-29.
- Heerup, G (red.) 1934(9). *Dansk Musiktidsskrift*, 9(9), 193-212.
- Hove, R 1934(2). Det evige maal. *Dansk Musiktidsskrift*, 9(2), 38-39.
- Jacobsen, EH 2002-03(1). Bøger. *Dansk Musik Tidsskrift*, 77(1), 33-35.
- Jensen, V 1952(2). Musiklivet – udlandet. *Dansk Musiktidsskrift*, 27(2), 76-77.
- Johansen, SA 1982-83(1). Noder. *Dansk Musiktidsskrift*, 57(1), 35-39.
- Johnsson, B 1946(1). Ny klaverskole. *Dansk Musiktidsskrift*, 21(1), 9-11.
- Lunn, S 1933(9). Hvad er maalet? *Dansk Musiktidsskrift*, 8(9), 197-200.
- Lunn, S 1934(1). Det tvivlsomme maal. *Dansk Musiktidsskrift*, 9(1), 12-15.
- Maegaard, J 1957(2). Dodekafoni – et resumé. *Dansk Musiktidsskrift*, 32(2), 34-37.
- Maegaard, J 1961(5). Litteratur. *Dansk Musiktidsskrift*, 36(5), 200-01.
- Mortensen, O 1934(1). Blokfløjterne. *Dansk Musiktidsskrift*, 9(1), 20.
- Mortensen, O 1934(4). Blokfløjterne – for sidste gang. *Dansk Musiktidsskrift*, 9(4), 76-77.
- Nielsen, A (red.) 1981-82(1). *Dansk Musiktidsskrift*, 56(1), 1-56.

- Nielsen, P (1972-73(3)). Marxisme og modernisme. *Dansk Musiktidsskrift*, 48(3), 68-73.
- Ophav ikke angivet 1925-26(6). Kritik. *Dansk Musiktidsskrift*, 1(6), 106-109.
- Ophav ikke angivet 1925-26(7). Kritik. *Dansk Musiktidsskrift*, 1(7), 118-20.
- Ophav ikke angivet 1952(4). Foreningerne. *Dansk Musiktidsskrift*, 27(4), 130-32.
- Ophav ikke angivet 1952(7). Musikalier. *Dansk Musiktidsskrift*, 27(7), 245-48.
- Ophav ikke angivet 1958(1). Indhold. *Dansk Musiktidsskrift*, 33(1), siden ej nummereret.
- Ophav ikke angivet 1961(1). Indhold. *Dansk Musiktidsskrift*, 36(1), siden ej nummereret.
- Pedersen, JW 1964(4). Fragment af en samtale. *Dansk Musiktidsskrift*, 39(4), 97-99.
- Redaktionen 1925-26(1). *Dansk Musiktidsskrift*, 1(1), 1.
- Redaktionen 1963(7). Hvad skal vi med det tidsskrift? *Dansk Musiktidsskrift*, 38(7), 249.
- Redaktionen 1972-73(1). Nye værker. *Dansk Musiktidsskrift*, 47(1), 18.
- Redaktionen 1988-89(1). Vor egen verden. *Dansk Musiktidsskrift*, 63(1), 12.
- Riisager, K 1933(10). Musik er musik (når det altså er musik). *Dansk Musiktidsskrift*, 8(10), 233-36.
- Rosenberg, H 1972-73(3). Bøger. *Dansk Musiktidsskrift*, 47(3), 89-90.
- Schiørring, N (red.) 1943(4). *Dansk Musiktidsskrift*, 18(4), 81-104.
- Schiørring, N (red.) 1943(7). *Dansk Musiktidsskrift*, 18(7), s. 161-184.
- Schiørring, N (red.) 1943(8). *Dansk Musiktidsskrift*, 18(8), s. 185-216.
- Schiørring, N (red.) 1943(9). *Dansk Musiktidsskrift*, 18(9), s. 217-240.
- Tagg, P 1979-80(3). Fernando. *Dansk Musiktidsskrift*, 54(3), 124-44.
- Tarp, SE 1933(10). Hvordan og hvorledes? *Dansk Musiktidsskrift*, 8(10), 242-45.
- Tarp, SE 1934(3). Artisme og brugsmusik. *Dansk Musiktidsskrift*, 9(3), 60-61.
- Weismann, A 1925-26(4). Igor Stravinsky. *Dansk Musiktidsskrift*, 1(4), 57-63.

Litteratur

- Bazerman, C (1988). *Shaping written knowledge. The genre and activity of the experimental article in science*. Madison: The University of Wisconsin Press.
- Bazerman, C (1994). Systems of genres and the enactment of social intentions. I: Freedman, A. & Medway, P.(red.). *Genre and the new rhetoric* (s. 79-101). London: Taylor & Francis.
- Bazerman, C (2004). Speech Acts, Genres, and Activity Systems: How Texts Organize Activity and People. I: Bazerman C. og P. Prior (red.). *What writing does and how it does it: An introduction to analyzing texts and textual practises* (s. 309-339). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Publishers.
- Brincker, J, Gravesen, F, Hatting, CE & Krabbe, N (1982). *Gyldendals Musikhistorie. Den europæiske musikkulturs historie, bind 1*. København: Gyldendal.
- Devitt, A (2004). *Writing genres*. Carbondale: Southern Illinois University Press.
- Kullberg, E (2003). *Nye toner i Danmark*. Århus: Århus Universitetsforlag.
- Miller, CR (1984). Genre as social action. *Quarterly Journal of Speech*, 70, 151-167.
- Orlikowski, WJ & Yates, J (1994). Genre repertoire: the structuring of communicative practices in orga-

nizations. *Administrative Science Quarterly*, 39(4), 541-574.

Palsbro, L (2003). Genre – sig tekstens navn. I: Hal-skov Jensen, E. & Anneberg Olesen, J. (red.). *Tek-stens univers – en introduktion til tekstvidenskab* (s. 97-135). Århus: Klim.

Schiørring, N (1978). *Musikkens historie i Danmark, bind 3*. København: Politikens Forlag.

Yates, J (1989). *Control through communication: the rise of system in American mangagement*. Baltimore: Johns Hopkins University Press.

Bilag

DVMT: Fordeling af genrer på årgangstidsperioder. Lavet ud fra søgninger i Det Virtuelle Musikbibliotek (DVM).

Tidsrum	= år	Antal numre	anmeldelse	artikel	debat	foretale	indholdsfort.	interview	kolefon	leder	meddelelse	netkolog	petit-stof	portræt	register	I alt
1. årg.	sep.1925 – juni-juli 1926	9	11	20	1	0	0	0	7	1	10	3	8	9	0	70
9. årg.	1934	10	15	33	3	0	0	0	5	4	20	0	20	2	1	103
18. årg.	1943	10	31	35	1	0	0	0	8	0	12	0	11	2	1	101
27. årg.	1952	7	24	30	3	0	0	0	7	7	5	1	13	1	1	92
36. årg.	1961	8	24	39	2	0	7	0	3	2	10	0	4	3	2	96
46. årg.	1970	7	16	36	4	15	7	0	5	0	18	1	1	2	1	108
54. årg.	sep. 1979 – maj 1980	6	12	32	6	8	7	9	5	4	6	0	5	3	1	98
63. årg.	sep 1988 – juni 1989	6	17	50	6	2	6	3	6	7	8	0	0	9	1	115
72. årg.	sep. 1997 – juni 1998	8	26	36	14	0	8	0	8	8	5	2	0	3	1	111
81. årg.	aug. 2006 – juni 2007	6	14	22	8	4	6	11	6	6	0	1	0	2	0	80
Tidsrum	= år															
1. – 9. årg.	sep 1925 – 1934	76	86	247	20	0	0	0	60	5	118	4	81	35	8	664
10. – 18. årg.	1935 – 1943	90	174	256	48	0	0	0	72	9	243	15	115	12	10	954
19. – 27. årg.	1944 – 1952	95	219	362	58	0	0	0	83	31	114	23	96	9	10	1005
28. – 36. årg.	1953 – 1961	51	148	186	30	14	21	1	48	32	46	10	87	10	9	642
37. – 46. årg.	1962 – 1970	67	142	349	66	58	63	5	59	34	119	5	54	13	9	876
47. – 54. årg.	1971 – maj 1980	58	130	276	92	63	58	22	56	32	116	5	38	16	10	914
55. – 63. årg.	sep.1980 – juni 1989	52	93	308	39	52	52	42	52	27	60	6	25	34	8	798
64. – 72. årg.	aug. 1989 – juni 1998	72	190	356	99	38	72	25	72	74	24	8	7	36	9	1010
73. – 81. årg.	aug/sep.1998 – juni 2007	66	192	263	86	25	66	30	66	64	9	10	15	44	2	872
I alt		627	1374	2603	538	250	332	125	568	308	849	86	518	209	75	7835

DVM har ikke digitaliseret annoncer, som derfor ikke er optalt her.

Ligeledes anvender DVM ikke genren rapport. Sådanne tekster er således her kategoriseret som bl.a. anmeldelser og artikler.